

Prima instanță: Jud. Chișinău (sediul Buiucani)

Jud. C. Valah

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:

L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea cu Răspundere Limitată "Fascomtrans" și Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău către Întreprinderea Municipală "Direcția Construcții Capitale" și Societatea cu Răspundere Limitată "Fascomtrans" privind declararea nulității absolute a contractului de antrepriză cu readucerea părților la poziția inițială,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Fascomtrans" și casată hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 23 decembrie 2016 Consiliul municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău s-au adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată către Întreprinderea Municipală "Direcția Construcții Capitale" și Societatea cu Răspundere Limitată "Fascomtrans" privind declararea nulității absolute a contractului de antrepriză cu readucerea părților la poziția inițială.

În motivarea acțiunii au invocat că, la 24 august 2006, în urma licitației petrecute, a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 132/C cu privire la efectuarea lucrărilor de construcție la obiectivul „Lucrări de reconstrucție a liceului „M. Koțiubinski, fațada” cu valoarea de 3 710 330 lei. Contractul fiind încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată „Fascomtrans”.

A explicat că, ulterior a fost intentată o cauză penală în temeiul art. 310 alin. (1) și art. 335 alin. (1) Cod penal. În cadrul urmăririi penale a fost efectuată o expertiză grafoscopică a contractului nominalizat, din care rezultă că semnătura aplicată pe acest contract din numele Societății cu Răspundere Limitată „Fascomtrans”, nu a fost efectuată de administratorul acestuia.

A indicat că, contractul nominalizat este lovit de nulitate absolută conform art. 220 alin. (1) Cod civil, în contextul în care calitatea de administrator este reglementată de art. 61 Cod civil, Regulamentul societăților economice din Republica Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 500 din 10 septembrie 1991 și Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată, deoarece au fost încălcate prevederile Legii achiziției de mărfuri, lucrări și servicii pentru necesitățile statului, ce instituie obligația antreprenorului de a prezenta dovada împuternicirilor de încheiere a contractului de achiziție.

A solicitat declararea nulității absolute a contractului de antrepriză nr. 132/C din 24 august 2006, încheiat între Întreprinderea Municipală „Direcția Construcții Capitale” și Societatea cu Răspundere Limitată „Fascomtrans” cu privire la efectuarea lucrărilor de reconstrucție a liceului „M. Koțiubinski, fațada” cu valoarea contractului de 3 710 330 lei cu readucerea părților la poziția inițială.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 martie 2017, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de către Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău și s-a declarat nulitatea absolută a contractului de antrepriză nr. 132/C din 24 august 2006, încheiat între Întreprinderea Municipală „Direcția Construcții Capitale” și Societatea cu Răspundere Limitată „Fascomtrans” cu privire la efectuarea lucrărilor de reconstrucție a liceului „M. Koțiubinski, fațada” cu valoarea contractului de 3 710 330 lei cu readucerea părților la poziția inițială.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Fascomtrans”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 martie 2017.

S-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău către Întreprinderea Municipală ”Direcția Construcții Capitale” și Societatea cu Răspundere Limitată ”Fascomtrans” privind declararea nulității absolute a contractului de antrepriză cu readucerea părților la poziția inițială.

S-a dispus încasarea în beneficiul statului de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Fascomtrans”, declarată în stare de insolvabilitate, taxa de stat în mărime de 37 500 (trezeci și șapte mii cinci sute) lei, urmând a fi achitată la buget nu mai târziu de 6 luni din data adoptării prezentei decizii.

La 02 februarie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată ”Fascomtrans” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 în ceia ce privește încasarea taxei de stat din contul Societății cu Răspundere Limitată ”Fascomtrans” în mărime de 37 500 lei.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței, invocând că instanța de judecată a apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că în procesul dat are calitate de pârât. Prin decizia recurată a fost respinsă cererea reclamanților Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău, astfel rezultă că pârâtul a câștigat procesul judiciar, iar taxa de stat urma a fi încasată de la reclamanți.

La 28 martie 2018 Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău a depus referință la recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Fascomtrans", invocând că, cererea de recurs este vădit neîntemeiată, solicitând respingerea acestuia cu menținerea în vigoare a Deciziei contestate din 14 decembrie 2017.

La 30 martie 2018 Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 cu menținerea hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 14 martie 2017.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței, invocând că instanța de judecată a apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanța de apel nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

Totodată, indică că sunt întemeiate și corecte constatările primei instanțe privind declararea nulității absolute a contractului de antrepriză nr. 132/C din 24 august 2006, încheiat între Întreprinderea Municipală „Direcția Construcții Capitale” și Societatea cu Răspundere Limitată „Fascomtrans” cu privire la efectuarea lucrărilor de reconstrucție a liceului „M. Koțiubinski, fațada” cu valoarea contractului de 3 710 330 lei cu readucerea părților la poziția inițială, deoarece în urma litigiilor apărute între beneficiar și antreprenor a fost intentată o cauză penală de către Procuratura Generală, pe faptul acțiunilor comise de către reprezentanții și factorii de decizie a Societății cu Răspundere Limitată „Fascomtrans”.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 decembrie 2017, expediată în adresa părților la 23 ianuarie 2018 (f.d 116), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către participanții la proces, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursurile declarate împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 au fost depuse la 02 februarie 2018 și 30 martie 2018, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acestea se consideră declarate în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Fascomtrans" și recursul depus de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Fascomtrans" și recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător:

Judecători:

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu